

SAVO-KARJALA.

N:o 89.

Kuopiossa, Maanantaina Elokuun 5 p:nä

1889.

Lehti ilmestyy kerran viikossa, Maanantaina, Keuhkokuumeena ja Perjantaina kello 9 aamulla. Lehtä jaetaan ja tilauksia vastaanotetaan seuraavissa paikoissa: Savolan kirjakaupassa ja lehden konttorissa, sekä B. Pirisen, H. Soinisen, D. Holopaisen, J. Pöyhösen, S. Suonion, J. H. Kuren, M. Turusen, N. Arpiaisen, D. Eskelisen, D. W. Heinin, ja Niiran tulla S. Smottin puolesta.

Tilaukshinnat ovat:
Kuopiossa: Postin kautta tilattaessa:
Koko vuodelta 4 m. — p. 5 m. 80 p.
Kolmenk. w. 3 m. 25 p. 4 m. 66 p.
Puoli w. 2 m. 50 p. 3 m. 51 p.
Kuukausi w. 1 m. 50 p. 2 m. 9 p.
Wastaava toimittaja: Bruno Granit.

Ilmoituksia vastaan otetaan joka lauantaina, tiistaina ja torstaina kello 2:een päivällä lehden konttorissa. Hinta on 12 penniä ensi ja 10 p. 4:llä sivulla hienolla rivillä tai vastaavalla tilalla. Wäijäilmoituksia wältetään kaikkien maamme sanomalehtien. Suotjalaiset suomennetaan eri mallutta.

Ilmoituksia.

Kuopion Teollisuuskoulu

avataan jälleen Lokakuun 1 p:nä, klo 8 e. p. p., jolloin kaikki oppilaat olkoot saapuvilla. — Uudet oppilaat ilmoittakoot itsensä koulun kansliassa syyskuun 30 p., klo 8 e. pp. Opetus annetaan koulussa kolmella eri osastolla, nimittäin kone- ja rakennus-osastolla sekä syksyllä ensi kerran alkavalla metallurgisella osastolla, joka on aijottu rautaruukien työmiehille ja muille metalli- ja vuoriteollisuuden alalla toimiville henkilöille. Metallurgisella on kahden vuoden oppijakso, niinkuin koulun muillakin osastoilla. Oppiaineet metallurgisella osastolla ovat: Kemia, raudan metallurgia, kone-oppi, rakennus-oppi, mineralogia, geologia sekä sitä paitsi koulun yleiset oppiaineet: luonlasku, mittaus-oppi ja mekaniikka y. m.

Sisäänpääsövaatimukset ovat: suoritettu ylempään kansakoulun kurssi, tahi sitä vastaavat tiedot, vähintään yhden vuoden käytännöllinen harjoitus sillä alalla, jota oppilas aikoo koulussakin viljellä, vähintäänkin 17-vuoden ikä ja hyvä maine. Oppityö- ja mainetodistukset ovat tuotavat nähtäviksi.

Ne, joilla on todistus lyseossa tahi realikoulussa suoritettua neljän luokan kurssista, voivat päästä kouluun ilmainkin edelläkävää käytännöllistä harjoitusta ammatissaan. Koulumaksu, 20 markkaa lukuvuodelta, maksetaan heti lukuvuoden alussa.

John Zidbäck,
Teoll.-koulun johtaja.

Asioita toimittaa

Helsingissä

olevissa virastoissa ja pankkilaitoksissa filos. maisteri

Emil Malmberg.

Postiosoite: Emil Malmberg, Helsinki, Kairupuisto 21.
Sähköosoite: Emil Malmberg, Helsinki.

Pitkänlahden

Kalkkitehdas-yhtiön

asioita

hoitaa Kuopiossa Elokuun loppuun asti
Henr. Ståhlberg.
Hra John Ranisen talossa.

Wasikan nahkoja ja VOITA

ostetaan summissa ja vähittäin

ajanmukaisilla hinnoilla

seuraavissa paikoissa, nimittäin: Savolainen ja Kumpp. kartanossa Satamatorin varrella sekä Yhdyspankin kivi-kartanossa (Sivukaupalla).

Ollikainen & Pekkarinen.

Palovakuutus-yhtiö

FENNIAN

asioita toimittaa Bruno Granitin puolesta
Henr. Ståhlberg
Hra John Ranisen talossa.

Huom.!

Alituinen laji-
viä Tasku-
Silmälasia
Adolf

Kelloja ja
Silmälasia.

teltu varasto hy-
jaseinä kelloja,
ja Pinceneziä
Partasella.

Seppä Suopiossa.

Allerjoittanut ottaa valmistaa talvi- ja kesä-ajokaluja, koti- ja ulkomaan mallin mukaan, kuin myöskin kaikkia ammattiini kuuluvia töitä. — Kirjeellisetkin tilaukset toimitetaan pyynnin mukaan huolellisesti ja joutuin. — Wähvoja työlärin pyöriä myytävänä.
Petter Soivistoinen, Suopiossa.

Suomen Pankin konttori Kuopiossa.

Yleisön tiedoksi ilmoitetaan, että Suomen Pankin täkäläiseen konttoriin täksi vuodeksi määrätty diskonttomitea joka arkipäivä klo 11 edeltä puolta päivää tutkittavaksi ja päätettäväksi ottaa niitä sitä ennen konttoriin sisääntulevia asioita, jotka koskevat koto- ja ulkomaisten vekselien ostoa sekä hypoteekkilainojen myönnytyksiä kassakreditivinä. — Suomen Pankin konttori Kuopiossa, 2 p. Tammi-kuuta 1889.

B. A. Niska.

Maanomistajat huomattakaa!

Kunnollista työn johtajia jaatte Lewäsen maanviljelyskoululta. Wähempiä tietoja palkasta y. m. antaa koulun Johtaja.
Osoite: Kuopio, Lewänen.

W. ineni, Aug. Wilh. Hytönen, on tästä lähtien olewa
(3-2) August Haunio.

Säästöpankki

awoinna joka arki tiistaina ja lauantaina kello 6-7 j. pp.

Ravintolan pitäjän paikka

Wäinölänniemen teatterihuoneessa Kuopiossa julistetaan täten haettavaksi ennen ensi tulevan Elokuun 15 päivää ensi Marraskuun 1 päivästä alkaen. Tässä teatterihuoneessa, joka sijaitsee kauneudestaan kuuluisalla Wäinölänniemellä, pitävät useat Kuopion kaupungin seurakunnat iltahuvinnsa talvikausina, paitsi sitä, että joku teatteriseura siellä vuosittain pidemmät ajat majoilee, ja kesällä siinä liikettä vilkastuttaa vieressä oleva Kuopion kylpylaitos. Ravintolan pitäjä saa huoneiden mukana huonekalut ja joukon muita talouskaluja. Halulliset hakijat lähettäkään hakemuksensa teatterihuoneen Johtokunnan puheenjohtajalle hra apteekkari A. E. Piispaselle, joka antaa lähempiä tietoja vuokra ehdoista ja muista seikoista. Kuopiossa Heinäkuun 1 p. 1889.

Johtokunta.

Savolan kirjakaupassa myytävänä:

Kolmonen, kokoelma kertomuksia. 60 p.
Elämästä. Pienempiä kertomuksia, kirjoittanut Kasimir Leino. Hinta 1 m. 75 p.

I mensklighetens lifsfrågor. Populärsfilosofiska och religionsfilosofiska föredrag, uppsatser och bref af Pontus Wikner. I och II delen. Pris tills. 13 m. 90 p.

Tankar och frågor inför Menniskones son, af Pontus Wikner. Pris 3 kr.

Pontus Wikners vittra skrifter i urval utgifna af Karl Warburg. Pris 4 kr. 50 öre.

Om egenskapen och närgränsande tankeföremål, af Pontus Wikner.

Silmälasia ja Pinceneziä

suurin valikoima, irtonaisia lasia ja kotelaita
F. V. Lindroos'illa.

(10-8)

Maanviljelyskemiallinen Laboratorio Kuopiossa vastaan ottaa tutkittavaksi kaikenlaisia maanviljelykseen ja karjanhoitoon kuuluvia esineitä, ruoka- ja juoma-tavaroita, vilja- ja siemenlajia sekä kaikenlaisia kauppa- ja teollisuustavaroita y. m. y. m. Laboratorio on auki joka arkipäivä klo 10 e. p. p. — 2 j. p. p.

J. Cygnaeus.
Laboratorion johtaja.

(3-1)

HUOM.!

Kunniotettavalle yleisölle saan täten ilmoittaa että Kaupunginhuoneen ravintola-liike on avattu.

(2-1)

John Dahlström.

Ruumiskirstuja

ja koristeita löytyy tändellinen varasto. Myy kohtuullisilla hinnoilla maafari

P. Rynnänen.

Herrat metsästäjät HUOMATKAA!

Uusi tarkasti käytävä haulikivääri (E. Perard Liège) n. k. toplever-systeemiä, takasin ponnahtavilla hanoilla ja riilattu (trångborrad), on myytävänä 100 m:asta. Lähempiä tietoja Suomen Pankin vahtimestarilta.

(2-1)

W. P. K:n

Vuosijuhla

suurenmoisten

Kansanhuvien

kanssa

vietetään sunnuntaina elokuun 11 p:nä

Wäinölänniemen juhla-kaupalla, kilpasoutuineen y. m. kilpailuineen.

Sisäänpääsy 25 p. hengeltä.

Lähemmin vast'edes.

Toimikunta.

E. LÖFBERG ja Kumpp. Pukutehdas ja Kangaskauppa Kuopiossa. Asunto: Länsivuorikatu N:o 50.

Alituinen varasto! Kaikkien vuoden-ajoiksi kausi- ja kestäviä Puku-, Housu- ja Paletto- ja Paletto-kankaita y. m. räätäli- ja räätäli- ja räätäli-työnteistä kuuluva tarpeita parhaimmiksi tunnetuista Alituinen varasto!

Huom.! Monivärisiä herrain käsineitä (handskar), hengseliä ja gummikauluksia myydään halvalla hinnalla.

Posti- ja Sähkö-osoite: E. Löfberg & Kumpp., Kuopio

Voikauppa-Yhtiö

Kuopiossa

ostaa ja myö voita. Hinta riippuu voin lajista.

Kuopiossa, 5 p:nä Elokuuta.

Uuden wirsikirjan käyttä- töön ottamisesta.

Suomen kirkon rakkain kirja lähinnä raamattua on wirsikirja. Sydänmaan pahaimmankin mökittöllä kirjallisuudella tapaa raamatun ja aapisen rinnalla wirsikirjan. Hamasta kauskijästä ajoista on runollisuutta rakastava Suomen kansa pitänyt suurella arvostuksella hengellistä runoutta ja sitä rakastanut. Sen lohduttavat sävellet ovat olleet virvoitukseksi niinä kotoon koettelemuksen aikoina, joita kansamme on niin runsaassa määrin saanut kokea nählän ja rutan kärsiä sekä joiden jalosissa. Monesta sydämestä on onnen ja menestyksen aikoina harras rukous kiitosvirren värssyn kautta kohjoutunut ylös korkeuteen. Melkein kaikissa elämän tärkeimmissä kohtaloissa käytetään kirkon kesa-kuudessa halulla ja hartaudella wirsilaulua. Wiimeisen jäähyväisen ottavat ystävä ja tuttavat tästä maailmasta eronneelta kumppaniltaan laulamalla jonkun virren värssyn. Onnentoivotuksetki muorell avioparille, joka lähtee tuntemattomia vaiheita kohti käymään, on tapana vihkiaississa ja häissä weijata joku sopiva wirsi. Monessa muusjakin tilaisuudessa kaituu hengellinen laulu sen Herran kunniaksi, joka on meidän kohtaloittemme korkein määrääjä. Sitenpö onkin wirsilaulu kulta moni jumalallisen sanan totuus päässyt sydämiin tunteutumaan, jossa se ei juinkaan ole ilman vaikutustansa jäänyt.

Kun wirsikirja aikain kuluessa on tullut näin rakkaaksi kirjaksi, kun se on päässyt niin yleiseen käytäntöön, niin seurata siitä aivan itsestään se luonnollinen vaatimus, että sen sisältö ja muoto on olewa niin täydellinen, niin kokenainen, kuin mahdollista voi olla. Näissä suhteissa ei wanha wirsikirjamme ole kohtuullisia vaatimuksia täyttänyt. Waikta sen sisältö on ytimekasta, woimakasta ja raamatullista, niin on se kuitenkin wajaawaista siinä suhteessa, ett'ei siinä ole ollut tarpeeksi asti wirsiä, jotka sopiwiwat kaikkiin elämän kohtaloihin. Muoto ei myöskään ole lähimainkaan meidän aikoinamme tyydyttävä. Kun se koettiin kakkijataa vuotta takaperin, niin on kielen ajan mukaista ja sellaista, ett'ei montakaan janaa tahdo umpijumalainentakaan hymärtää. Samoinikään on runomitta ja värssymuoto niin wajonaisia ja katojottu, jott'ei monta wirttä ole woiut sentähden laulaa koskaan.

Tästä syystä on maasjamme jo useampia wuosiymmeninä ollut wireillään uuden wirsikirjan laatiminen. Ja wihdoin

monien komiteain ja monien ehdotusten kautta on niin pitkälle päästy, jotta wiimeisessä kirjokokouksessa hywästyttiin uuden wirsikirjan ehdotus, joka määrättiin kymmenen wuoden perästä pakollisesti käytäntöön otettawaksi kaikissa seurakunnissamme. Tuota toimenpidettä ei woi pitää muuna kuin hartauskirjallisuutemme terwetullelle edistyksen askeleena, jota seurakunta on hetimiten olisirutettawa hywäksien käyttämään. Sanomalehdistä olemmekin nähneet, että monet seurakunnat owat joko ruwenneet tai päättäneet pian ruweta sitä käyttämään yleisessä jumalanpalveluksessa. Mutta paljo on vielä sellaisia pitäjiä, joissa ei ole vielä hywästyttu uuden wirsikirjan käytäntöön ottamisesta. Ja yksi sellainen — merkillisesti kyllä — on Kuopion suomalainen kaupunki- ja maaseurakunta. Tosin tämä tyymys on täälläkin ollut esillä kirjokokouksessa joku aika takaperin, mutta se silloin lykättiin toistaiseksi ja sen perästä ei ole asiasta hiiskuttu niin mitään. Meidän mielestämme ei olisi asian annettawa olla niinkään hilsaijuudessa, waan asianomajelta taholta nostettawa tyymys kiireimmiten uuden wirsikirjan käytäntöön ottamisesta. Buhuwathan näet warfin luonnolliset syyt tämän asian puolesta.

Kun meille on kerran hankittu uusi wirsikirja, jonka owat asian hymärtävät katsoneet wanhaa paremmaksi, niin on se käytäntöön otettawa. Mitä hywää on wiivyttyämisestä wiime hetkeen saakka? Meidän mielestämme ei mitään. Mutta mahdollisesti woiitaihin meitä vastaan waiittää, että wiivyttyämisellä woiitetaisiin se, että kansa emättää sill' aifaa paremmin uuteen perehtyä. Tustimpa se waiittös on paikkansa pitäwä. Niinkauan kuin wanhaa yhä käytetään, niinkauan kuin sen mukaan weijataan, niinkauan pyhyh uusi käytämättönnä, wieraana. Kuinkapa kansa sitä osajitakaan käyttää, kun se ei kuulu kirkossa eikä muualla sen nuoteteja. Wasta sitten herää yleinen harwastus sen käyttämiseen, kun se otetaan jumalanpalvelusesjamme seurattawaksi.

Paisse tätä tuottaa asian toistaiseksi lykääminen waan epäkohtia ja epäkäynnöllisyttä. Meidän kaswawalle juukupowelle kaikissa kouluissa, meidän nuorisollemme rippikouluissa opetetaan uutta wirsikirjaa, joten he sitä yksinomaan wilelewät, mutta wanhempi sukupolwi käyttää taaskin wanhaa wirsikirjaa. Siten on siis nuorilla eri ja wanhoilla eri kirjansa, joka on mielestämme aivan sopimattonta ja yhteisessä jumalanpalveluksessa epäkäynnöllistä. Niinkään kirkoissamme käytetään uutta kirjirjaa ja uusia ewankeliumi- ja epistolatekstejä,

mutta kun wanhaa wirsikirjaa käytetään, niin ei kansa ole tilaisuudessa seuramaan wanhan tapansa mukaan tekstiin sijahtoa. Näistä wivistä ei olisi mielestämme asiaa wiivytettäwä, eikä toisiin aikoin lykättäwä.

Ompa olemassa vielä erityinen syi, jontatähden Kuopion seurakunnan tilismitä kiireimmiten panna uusi wirsikirja käytäntöön. Kun tämä seurakunta, niinkuin kaikki tiedämme, on hippakunnan korkeimman kirkollisen hallituksen juurella, niin pidetään sitä ikäänkuin jonakin esimerkin antajana tai mallina, jonka toimenpiteitä muut tarkastawat ja usein seuraawat. Jos se on wäluupitämätön uudesta wirsikirjasta, niin on mahdollista että se waituttaa muuhinkin. Mutta jospa niinkin olisi, ettei muut wälitä niin paljon olisipa sitten toiselta puolelta pahemmista, että seurakuntamme wasta mauiden maalaiskuntien jälestä wiimeisellä hetkellä juostuu unteen.

Toiwomme sentähden, että täällä Kuopiossa pian päätettäisiin panna uusi wirsikirja käytäntöön ja että sitä päätöstä muutkin seurakunnat laajasja hippakunnassamme noudattaisiwat. R. L.

Wakuutuksien tarkoitus yleensä.

Waikka tosin uutteruus ja säästäwäisyys owatkin wälistämättömiä ehtoja huollettoman aineellisen aseman saaruttamiseksi, eiwät ne kumminkaan yksin riittäwä ylläpitämään jonkun henkilön eli perheen aineellista riippumattomuutta. Epäsuotuisat tapahtumat ainomaa uykawaat häwittää työmme hedelmät. Myrsky upottaa lainwan lastineen, wahingon waltkea häwittää kotimme, sairaudet ja tapaturmat turmelewat ihmisen työkywyyttä tai ennen aikajan kuolessan kautta ryöstäwät perheeltä sen taloudellisen tu'en ja welkojilta heidän weloittawansa.

Kaikkisissa näissä tapauksissa on ihmisen edeltä käsin esittäwä keinoja, jotka wastustawat noira taloudellisessa suhteessa turmiota tuottawia seurauksia. Yksi sellainen keino on hywien päiwien aikana säästäwäisyhyhdellä koota kassaa, jota woi sitten sattuwien tapaturmien kohdattesja hywäksien käyttää. Toinen keino on kokea estää mahdollisjuuden mukaan onnettomuuden tapauksia tai ainakin rajoittaa niiden waitutuksia. Tähän kuuluu esim. hywien järjestetty palosammutuslaitos.

Tällaiset keinot eiwät kumminkaan yksin riittäwä. Wahinko sattuu usein ennenkuin riittäwä kassa on saatu kotoonkaan tai kaitenlaiset warakeinot on ennettetty huomioon ottaa. Sentähden on kehitetty keino, wakuutus, joka poistaa tai ainakin wähentää ne seuraukset, joita satunnaiset ja arwaamattomat tapahtumat hynnyttawat.

Wakuutuslaitoksella on jangen suuri ja merkityksellinen arwo taloudellisessa

ja wiweellisessä suhteessa ja sen suunnitellisia waitutuksia ei arwata tarpeeksi asti arwoittaa. Jo tämä on suuri asia että yksilö wakuutuksen kautta on tilaisuudessa saamaan korwausta niistä wahingoista, joita hän on saanut kärsiä onnettomuuksien ja muiden sattuwien kautta ja että siten uykawa wunte ja köyhyys on saatu ehkäisyksi. Omaisuutensa ja itsensä wakuuttamisen kautta woi ihminen olla tyyne mielinen, joka kullekin on wälistämätön työtänsä tehdessään ja tuumiaan toteuttaessaan. — Wakuutuslaitos waiittii vielä säästäwäisyhyttä, sillä wakuuttajain on pakko ponnistaa siihen määrään että tulot hywästi riittää niihin menoihin, joihin wakuutuksen kautta kukaan on sitoutunut. Ja vielä wakuutus lisää ja suojelee yksityyteen luottamusta. Sillä tiettyhän on, että paljoa helpommin saa lainaa wakuuttetuta omaisuutta vastaan kuin wakuuttamattonta, tai että henkensä wakuuttanut henkilö helpommin saa lainaa joko lukujen jatkamista tai jotakin muuta tarkoitusta warten kuin henkilö, jolla ei ole wakuutena welkojen takaisin maksamisesta edes sentkään werta, kuin mikä wakuutuspaperilla on.

desja kotoon saawat wäistä häyriläiwojen tieltä.

Neljän päiwan aamuna saaruimme Kööpenhaminaan. Safaana oli satama laivoista ja useimmat niistä monen wäri- sällä lipuilla koristetut; eräs Wenäjän suuriruhtinaista oli parillaan kaupungissa wierailemasja ja hänen kunniaksen liput liehuivat. Kööpenhaminan kaupunki on komeasti rakennettu, ennimmäkseen neljäs ja wiisikertaisilla tiwirakennuksilla, waan karsatot eiwät siltä kaikki suuren suuria ole. Monessa kohden näkee yksityyisten rakennus-ainoastaan kolmen tahi neljän syleen lewjiä jasaabiltaan seinä seinässä kiini naapuritalon kansja; pihamaat supistuwat sentähden useinkin mitättömän pieniksi. Kadut, jotta warfinkin keskikaupungissa owat monimutkaiset, owat melkein kaikilla niin- kutsutuilla nupikiwillä lasketut ja siis jokseenkin tasaiset. Jalkakäytäwät owat niinkään nupikiwillä lasketut, paitfi kaikkein hienomilla kaduilla, josja owat asfaltista tehtyjä. Nyhjakana nähnywät mukalakivet epäkäynnöllisjinä jääneen kokonaan pois käytännöstä ja kaikkialla on nupikiwien sein sijaan otetut käytäntöön. Warfin mukawalta tuntuu jaloille niiden sileätä pintaa astuskellesja ja siihen nähden, että tämä kadunlasestemistapa on kestäwämpää laadultaan kuin mukalakiwistä tehty, niin ei se ajan pitkäin kuulu tulewan sen kalliim- maksi kuin mitä mukalakiwistä tehty mak-

Matkalla Pariisiin.

2] Itapuoli kului nyt rattosasti hauskasja seurasja. Ostimme laiwakonttorista matkapiletit Kööpenhaminaan ja olimme sitten walmit lähdölle. Kello kahdeksan illtasella tulimme laiwarantaan ja astuimme mukheaan Orion laiwaan.

Orion on oifeastaan lastilaiwa, waan on hywästi sifustettu mukawalla salongilla ja hyteillä matkustawaisia warten, joten se woi wastaanottaa useampia hymmenjä ensi luokan matkustajia; sitä paitfi löytyy myöskäin peräkannen alla tila toisen luokan matkustajille. Laiwa on suuri ja ulkonöll- tään komea sekä myöskin nopeakuluisena, waan oli nyt, syystä, että se oli wastaan- pikältä Brasilian matkalta tullut ja siis klapohjainen, tawallista enempi hidaskuluisena.

Silta oli warfin kaunis Helsingin satamasta lähtiesjamme, tuskin tuulen wärähdystäntä tuntui. Suomen lahti oli tyyneenä, peilikkaana kuin pienet järwen pinta. Luuriko oli jo laskeunut ja Grähaara majatan kiluwa tuli muistutti yön lähenemisestä, waan lewolle menemisellä ei kiirettä pidetty, jokainen waan tahtoi nauttia raitista, hywälle tuntuwaa meri-ilmaa ja omin silmin nähdä, kuinka Suomen rakkaat rannikot yhä enemmän näkymistämme wäistyiwät. Suuri laiwamme kiiti eteen-

päin aina ulommaksi aawalle merelle; se kulki niin tasajesti, niin siwästi meren sileätä pintaa kytäen ja minuusta tuntui niin turwalliselta ikäänkuin ei milloinkaan woiisi tällaisessa laiwassa waaraa tulla tarjolle ja kumminkin — kuinka toisin woi kaikki olla myrskynen sään ollessa, kuinka äärettömän suuren waaran alaisina suurimmiten jättiläislaiwat owat elementtien oikein huimaasti, wihapaisesti raiwotesja ja kuinka mitättömän heikolta silloin useinkin kaikki ihmistyö tuntunee! Mutta onneksemme emme saaneet tällaista kowaa onnea matkalamme kokea.

Ensimmäisen yön merellä makasin yhtä rauhallisesti kuin kotolamarisjani. Pienim- määlläkin tawalla ei ydrachani tullut häirit- tyksi. Seuraawana aamuna kannelle astu- essjani en ensi filmäyhyhdellä muuta nähnyt kuin aawan meren ja sinisen taivaan, mutta maata ei misjään. Päiwempänä alkoi itä- puolelta Dagön saaret nähdä. Meri ei enään peilikkaana ollut waan kohtalai- nen, tasainen länsi-pohjatuuli puhalteli lewitteyhiin purjeittemme siten sifäen wauhoit- tawamme. Matkailaiset aallot eiwät paljon laiwamme keikutteet, waan tuntui jo sentään että emme saaresja olleet. Hauska oli matkajouramme ja päiwan kuluessa tehtiin uusia tuttuuuksia. Matkustajien joukossa oli muiden muassa eräs nuori rowwa Zwäästylästä, syntyiin englantilainen, joka oli ollut joitakuuta wuosja Suomessa ja

tamat asiaa harrastawat henkilöt owat lähettäneet na-purifikäluntinfa listan kiertämään, johon saawat hankeita kannatta- wat henkilöt nimenfa kirjoittaa, jotta saataisiin nähdä, kuinka suurta kannatusta tulee hanke saamaan.

— **Karjalan ja Minamon yhteentörmäyhestä** on edellisen laivan kapteeni M. G. Paalanen soensjuun raastawu- oikewulle antanut seuraawan selityksen:
„Sittelen höyrjälus „Karjala“, maamme sanomalehdissä ilmoitettujen wuorokul- jensa mukaan, wiime perjantina tämän kuun 19 päiwänä k:lo kuusi (VI) e. pp., lastattuna sekatawaroilla, oli lähtenyt Wiipurin kaupungin rannasta ja Lappeenran- nan kaupungista, ottaen sietäfin sekä lastia että matkustawaisia, k:lo seitsemän (VII) ja 20 min. j. pp., seifautettiin myös Puu- malan pysäyspaikassa tarpeellisen poltto- puun lastaamista warten. Siitä jatkettiin matkaa k:lo kakkitoista (XII) ja 10 min. seuraawana aamuna eli t. k. 20 päiwänä. K:lo yksi (I) e. pp. päästyämme niin kut- sutun Puumalan-Saapaweden selälle, huomattiin höyrjälus „Minamo“ tulewan suo- raan koulua kohti vastaan saman selän toisesja päässä, jonka wuoksi hywissä ajoin, noin kahden wirsan matkan päässä, poik- keuttiin oikialle kädelle, merillä kuluksään- töjen mukaan, niin paljon kuin kattottiin tarpeelliseksi woidaksemme siwuuuta vastaan tulewasta aluksesta. Siten jatkoi „Kar- jala“ kulkuaan hywan matkan oikialle puolella keski-kulkuwäylästä, joka on nähtäwä sietäfin, mihin kohtaan „Karjalassa“ wä- hinko sattui. Kuitenkin laski „Minamo“ suoraa „Karjalan“ peräpuolen baabor- dinlaidalle, musertaen sen noin neljän sy- len pituudelta ja särkien kaikki hyrit mai- nitulla puolella. Samassa seifatettiin höy- rykone, saadaksemme tutkia wahingon laa- tua ja määrää sekä annettiin hätämerkki wiheltämällä „Minamolle“, joka kummin- kin, huolimatta siitä, jatkoi matkaansa. Suo- mattua ettei wuotoa „Karjalaan“ tullut, koska auko oli weipinmasta ylempänä, joten waaraakaan ei ollut tarjona, jatteti- in matkaa Sulkawaan ja Sawonlinnaan, jossa tapahtuma ilmoitettiin kaupungin pormestarille, kapteeni M. G. Nymanin läsnä ollessa, pidättämällä wallan wasta edes tehä waiittamisia, ja tarkasti mainitti kapteeni aluksen, myöntäen matkan jatkamista Dra- wiin, Enoonkosken ja Soensjuuhun, jonne saaruuttiin k:lo seitsemän aikaan j. pp.

Edellä olewa kertomus tapaustesta on todenmukainen ja wakuutan että puoles- tamme käytimme mitä woiittiin tapaturman wälistämiseksi ja olen sekä minä että laiwä- wäestöni walmit wallamme wahwistamaan tämän selitykseni.“

— **Sulettu tie** rahattomalle matkusta- jalle, on nykyjänsä Korttulan—Wesjannon wälisellä maantiellä Zerwasalmessa. Siin- hen on laitettu Rautilammin maantieläh- kon kustannuksella sifulukua warten lautta, jolla pääsee salmen ylitse, kun makjaa „losjarille“ hevosmiehe 15 penniä ja jal- kamies 5 penniä; mutta jos ei satu ole- maan matkustajalla „lanttia“ mukana, niin kuuluu sifipääsy olewan niin ja näin. Ja jos olijikin matkustajalla rahaa, niin ei tee mieli oikein maksamaan, kun ei näy saapuwilla asianomaisista „tasjaa“, josta näkisi maksun perusteen.

— **Luikin leikkuuta** on jo alotettu

Karttulasja, ja se meneekin heinänteon edelle, joka fateiden tähden on myöhästynyt.

— **Kurikkaniemen kylämeijeri** on jäännyt seisoamaan, johon syynä on ollut maidon vähyys. Vaikka maidosta on maifestu korkeita hintoja — 11 penniä kilolta, joka tekee 29—31 penniä kannulta, — niin ei fitenkään ole ollut kuin 5—6 wakituisia maidon tuojaa, jotka kuulustelissa saivat tyydyttävät rahat (esim. eräs sai 13 keran tuonnista 72 markkaa).

Kunhan kiireimmät työtajat maamieheltä loppuvat, niin ehkä maidon tuonti tulee ennalleen ja meijeri jälleen pääsee käyntiin.

— **Sieniä** jo syöty Muuruvedellä t. k. 1. päivänä.

— **Valtuusmiehet** kokoontuvat tänä iltana klo 6 tavalliseen paikkaan ja keskustellaan seuravaan ajoista.

Viime kokouksen pöytäkirja. Kirjon ympärillä olewain katuojen ajoittamisesta.

Kauppias H. Soinin anomus saada kauvita vähemmän myrkyllisiä aineita.

Kaupungin viime vuotiset tilit. Tuloitus kaupungin kassan tilasta toisella w. neljänneksellä.

Vähyyspankin valitus veroituksesta. Kuvernöörin wiraston kirje lästihöyläskoulun perustamisesta.

Kahatointikamari esittää istutettavaksi puita kauppiatorille.

Saman kirje kaupungin talon maalaufista.

Sama anomus tonttimaita myötäväksi.

Sama lähetää ehtyhet teurastushuoneen liharakennusta warden.

Sama lähetää Keij. Senaatin päätöksen lääninhallituksen tontin rannasta.

Vaiwaisioiden johtokunnan ehtyhet pukuwateista Harjulaan; walm. waliof. lausunto.

Säästöpankin tilit, walm. waliof. lausunto.

Säästöpankin muuttamisesta kaupungin taloon; walm. waliof. lausunto.

Ruofosjon kuivattamisesta; walm. waliof. lausunto.

Kaupungin asioita hoitawain toimikuntain kertomukset.

Kiireisjään pisti todistukset päinwastaitiin kouriin, kun niitä postissa lähetti.

Mitä tästä seurasi, se arwattanee sanomattakin.

— **Myylyteollisuuden edistämistä.** Käsitellessään myylyteollisuuden edistämistä on jenaatti luullut pitävän lewittää tietoa myylyjen rakentamisesta ja hoidosta sekä kehoittanut teollisuushallitusta ryhtymään toimein, että teollisuuslaitosten hallinnalle annettaijin opetusta näisjä aineisja. Samalla on pidetty huolta siitä, että oppilaita, jotka teollisuuslaitosten tiedollisesti ovat asiaan valmistautuneet, saisiwau tulaista käytännöllisesti perehtyä myylyrakentamiseen seuraamalla kelwollisja rakentajia jonkun aikaa. Tätä tarkoitusta warden on wuotain maamme neljä teollisuuslaitos koulua warden määrätty 500 m. stipendinän annettawaksi koulusta pääseelle oppilaalle, jonka tulee teollisuushallituksen määräämä aika seurata myylyrakentajia ja sitten jatkua omin päin myylyjen rakentamista, misjä semmoista on tarjona. Stipendiaatin on annettawa kertomus toimestaan teollisuuslaitokselle ensimmäiseltä työwuodeltaan ja saattaa hän, jos huomataan menestysjellä toimineen, saada waltiosta palkkiota. Koulujen johtajat ovat saaneet käskyn ryhtyä toimiin opetuksen järjestämiseksi tässä suhteen. (Uamul.)

— **Palkinnot taitelijoidemme Pariisissä näyttelyssä.** N. Br.:n kirjeenwaihataja kirjoittaa heinä k. 25 p. kun nyt warmuudella woi otaksua että taideofustalon juryn on päättänyt mille taitelijoille palkintoja on annettawa, ei liene liian aikaista julistaa täydellistä luetteloa niistä kotimaisista taitelijoista, jotka ovat tulleet ofallistifi juryn palkinnoista.

Kunniametai: Edelsetille.
1:nen metajji maalaufesta: Järnefelille kunnanweistösa: Wallgrenille.

2:nen metajji: Lindholmille. Munsterhjelmille, Gallénille, Verndtsjonille ja Westermörmille.

3:s metajji maalaufesta: Ahlstedtille Liljelundille, v. Wrightille, Kleinelille, neiti Schjerfbeckille ja neiti Danielsonille; kunnanweistösa: Runebergille.

Kiitoslauseita tule luultawasti samalla anteliaisuusjudeella jaettawaksi molemmisja taidehaaroisja; kuitenkin woinee kunnanweistösa jäljia jo olla jotenkin warma sen; saamisesta.

— **Häwäistysjutulla „Une infamie“** josta Pariisilainen lehti Le Matin mainitsee ja jonka sille on lähettännyt Berlin kirjeenwaihataja, kuuluu olewan alkuena eräs uuttinen Lybeckiläisessä lehdessä, luultawasti samassa „Eijenbanzeitung" isja, jossa noin wiikko takaperin oli eräs tarkoitukseton ja walheellinen kirje Helsinkiistä. Mitä tuohon Rheinwirtaan heitettyyn „seppeleeseen" tulee on asia siten, että yhi kuitunut kulkawihko, jonka hra Söhlström sai yhytyijeltä henkilöltä Pariisissa, leikkä uhrattiin Rheinim jumalalle ja heitettiin wirtaan. Mitään „seppeletta" ei M. W. Pariisissa ollessaan saanut.

N. Br.:lle tuilleitue tietojen mukaan, kuuluu Le Matin asettain oifasseen sanoton uutisen. Laulukunnan puolesta lienee sitäpäitä näinä päiwinä mennyt perätmöksi julistus Pariisiin.

— **Unnettomuus Newalla.** Wiime tiistaina kello 11 aikaan aamupäiwällä ajoi Suomen höyrylaiva-yhtiön laiva n:o 20 lähellä hovin siltaa yhden wenen päälle. Wene meni peristoihi ja kolme henkeä, jotka weneessä oliwau, wajoiwat heti pohjaan ja hukkiwau, huolimatta pikaisista pelastuksen yrityksistä.

Wähän wastausta herran A. B.lle.

Ryhtymättä pitkin selwityksiin, koetamme tähtää pyyntönne wastaamalla niin lyhyesti kuin mahdollista.

„S. K. n. 84" n:ssä olewalla toiwonuksellamme emme tarkoitanee ensinkään sitä, ett'emme enää soiji näkewämme Teidän kirjoitukseenne „S. K. ssa"; wau kun lukijoita näytti itävystyttävän sellaiset sanat ja nimitykset, joilla Sawon toimittajia näin yhtiä myötään puhuttelette, ja se nähti waukuttawan ylenkatsetta koko sille hywälle asialle, jota Te muutoin kyllä lämpimästi puolustatte ja jonka menestyksestä mekin pienenten kyhjemme mukaan ofokijimme harwastaa, niin lehden ystäwäinä tahdoimme ilmaista toiwewimme, ett'emme sellaista ehtystupapa soiji siinä tästäälähin ilmentywän, olipa se sille lähtenytkä keneltä hywäänsä. Kyllä se ei näy wiewän perille, lienee wau lausuttu miten hywäänsä tarkoituksesta tahaaja. — Tällä teollamme emme luuliji muodon woofsi

afiaa hyljänneemme. — **Hentisten ja hengellisten etewyyshien wertaileminen** ja niistä riiteleminen eiwät taida kuulua tällä kertaa asiaan, kunhan wauan tuliijimme kufin kohdastamme yhi enemmän somelaisiji edistämään yhteistä työtä Jumalan kunniaaksi ja kansamme hyödyksi.

Jos me Teidän mielestä emme tällä kertaa ofiki ofanneet toimia niin hywästi kuin ofoijimme tahtoneet ja Teillä ofi oi ollut syystä odottaa, niin pyydämme, että sen sanan, mikä tuntuu liian kowalta, annatte tällä kertaa anteeksi. Toiwomme edistywämme parempaan päin.

Kunnioitukfella: Muutamat „Sawo-Karjalan" afiamiehet.

Uimataitoinen perämies.

Kuunari „Seura" saapui Turun satamaan jotenkin surkeassa tilassa. Atlantim merellä oli sitä raju myrsky kohdannut ja töin tuskin pelastui perifadosta alus. Monta kowaa oli se kokenut ja perämiehenkin oli hyökyhaine wienyt muasfaan.

Rapteeni, irlantilainen perijältään, käweli tuskaillen kannella. Wihdoin miehistön kufusi hän luokseen sanoen: „Pojat, jos ken teistä tuntee eli tapaa hywän perämiehen, joka haluaa tointa, niin otan minä hänet palvelukseen."

Samana iltana läksi Jusfi, yhi miehistä, maifin ehtimään weljeään, joka oli räätäli ja ajoi Lahden kauppalassa. Jusfi oli aika weitika.

Tawattuwan weljensä, walittele tämä työn puutetta ja huonoa toimeentuloansa. Jusfin päähänpä pisti juffella tuuma.

— Kuuleppa Antti! Meidän perämiehemme pyörähti mereen. Tule sinä hänen sijaansa!

— Minäkö? — huudahti räätäli hämähästyneenä. — Oletko hullu? Minä, joka en edes tiedä mikä kofka ja mikä peräwupoli on. — Kyllä kaiketi, minulustahan se wasta perämies tulla!

— No, ei mitään werukkeita! Minä taakaan, että kaikki käy hywin. Kunhan wauan sanot: seijo! — tai: eteenpäin! — muusta minä kyllä pidän huolta. Palkka on hywä, ja sitäpäitä ehän woi antaa weli-rauklani nähdä nälkää täällä.

Wiimein myöntyi räätäli tuumaan ja yhdesjä mentiin laivalle, jossa Jusfi ehtii weljensä kapteenille, kuitenkin mainijematta jukulaifinudesta mitään.

— Tunnetko siinä häntä? — kyhyi kapteeni.

— Kyllä, aiwan hywin. Wanhat tutut — wasta Jusfi.

— Onko hywä merimies?

— Luulempa — oikien riwukka.

— Hywä — minä otan hänet, — janoi kapteeni. Ja niin tuli räätäli „Seuran" perämieheksi.

Pariisim wiiikoa kului ennenkuin „Seura" saatiin lähtö-kuntoon. Perämiehemme wielti oikein „herraspäiwä" sen aikaa, hän oli näet saanut wapautta järjestäköseen ofioitaan. Wihdoinin oli kuunari kunossa ja se purjehti ulos, uusi perämies muftanaan. Rapteeni johti itse laiwaa, kunnes oli saawuttu aawalle merelle, mutta sitte jätti hän kaikki perämiehen huostaan, mennen itse kammiionsa nauttimaan tawallista iltatottiaan.

Koko päiwän oli tuullut kowasti, mutta illemmalla se ylti myrskyksi. Allost heitelwät alusta sinne tänne. Mutta perämies seijo rauhallisena wauan weljensä ruori-miehen wiersessä. Täyjisjä purjeisja alus kiti aika wauhtia aalloilla ja mastot notkuiwau tuulen painosta. Miehistö tuli lewottomaksi — wiimein eräs wanha merimies astui perämiehen luo sanoen: — Perämies! Tämä ei käy päinsä. Purjeita täytyy laskea.

— Anna olla! — kuului äreä wastaus. Kului hetkimen, katkesi yhi raaka. Myrsky ylti. Wanha merimies meni taas sen perämiehen luo:

— Kunnioitukfella sanon, perämies, menemme suorastaan perikatoon!

— Anna mennä! — oli lewollinen wastaus.

— Hän on hullu, — mumihi mies, — parasista on, että mennen kapteenin luo.

Geti tuli kapteeni kannella ja rupefi johtamaan. Tila oli waarallinen, mutta äärettömällä ponnistuskfella saatiin kuitenkin purjeet kokoon ja alus sai mennä tuulen mukaa. Kun waara oli ohi, kufutti kapteeni perämiehen luokseen.

— Nytpä minä joudunkin pulaan, — waikeroi räätäli-perämies weljelleen. — Uuttappas nyt minua jos woi!

— Ei hätää, — tuumi weli, — Painau tuohon alas, minä panen lautuja päälle

ja felitän kapteenille sinun hyppännen meren.

— **Pimeän kähmässä** pistäysi perämies kätköön. Samassa kuului kapteenin äreä ääni: — **Missä perämies on?**

— Perämies hyppäsi mereen ja käski janoa terweisiä kapteenille. Lempo näiden rapujen kansja purjehtiin — woinhan minä uidakin yhti nopeaan, sanoi hän.

— Hullu se oli! — huudahti kapteeni. Aiwan itsemurhahan se on!

— Wiele mitä — kyllä hän pelastaa itsensä — wastaui Jusfi. — Hän ui kun walas.

— Hywä wau, että pääsin hänestä, kyllä hän ennen pitkää ofi ajanut meidät meren pohjaan.

Kului muutamia päiwä. Räätäli-perämiehellä oli hywät päiwät pillopaikassaan, siellä hän söi, joi ja makasi. Mutta eräänä päiwänä kun oli tyyni, tuumi weli hänelle:

No nyt, Antti, hiimi tuonne laivan partaalle, sukellaite mereen ja kun olet jonkun matkan päässä, olen minä huomaawinani sinut.

Sanasta toimeen! Kofka kuului: — Rapteeni, mies meressä wafemmalla puolella!

Rapteeni tähyttämään kitarillaan: — Tuhat tulimaista! Eihän wauan lie se hullu perämiehemme, joka muutamia päiwä siten hyppäsi mereen. Wenhe wefille, pojat!

Räätäli-perämies otettiin laimaan. Lewollisena astui hän kapteenin luo ja tuumaili tyynesti: — Rapteeni! Laiwanne kufitkin nopeammin kuin aawistin. Enfi päiwinä jain wahan jälkeen, mutta tawotinsja sitte wiele, niinkuin näette.

— Kylläpä olet hirwiö uimaan! — mumihi kapteeni ja katfeli ihmetellen perämiehestään. — Enpä ole ennen moista kuullut.

Muutamia päiwä onnellisesti purjehtitua saapui „Seura" Amsterdamin satamaan. Eräänä iltana towerin seurassa jattui puhe johtumaan taitawiin uimariin. Rapteeni ei tietysti unohtanut kertoa perämieheensä urostyötä, jota toiset kuitenkin hywin epäilwät. Wielepä eräs hollantilainen kapteeni waiitti, että eräs hänen miehistään uskafi ruweta kilpaan „Seuran" perämiehen kansja.

— Se on wale, sanon minä! — huudahti toinen innoisfana. — 1,000 markasta lyödään weto.

— 2,000 m:kaa panen minä wetoon, — wastaui hollantilainen wawmana.

— Olkoon meneeksi. Huomena koetetaan. Kotiin tuluaan kufui „Seuran" kapteeni perämiehenjä luokseen ja janoi: — Kuuleppa nyt, „Mkera" laivan kapteeni waiittää, että eräs hänen miehistään woitwää uimijesja teidät. Wimeine wetoa 2,000 markalta. Huomenna kesiapäiwällä on kilpailu tapahtuma. Alkää suinkaan saattako minua häpeään!

— Rapteeni! Olkaa huoleti, ei se tule kyhjymyksekkään! Mutta 500 markkaa tahdon waiwoistani.

Kapteeni suostui siihen. Kaikkea muuta wauan ei hauskalla mielellä läfki perämies weljensä luo kertomaan itäwää uutista. — Kuinkas nyt käy? — walitti hän. — Enhän ole mitään uimari.

— Ole huoleti. Kyllä minä pidän siitä huolen. Me pyydämme huomis-aamuna wapautta warustautuaksemme kilpailuun.

Seuraawana aamuna meniwät weljekset maifin ja puolnpäiwän aikaan saapuiwau he määrätylle paikalle kufkana rannalla. Räätäli-perämies oli puettu keweään uimapukuun. Selläänsä oli hän kiinnittänyt siiankinun ja molempin käfwariinja mahdottoman suuret hollannim kuminajuustot, joihin oli kaweertanut lowen, mistä käfi oli pistetty läpi. „Seuran" kapteeni, hollantilainen kapteeni miehineen sekä suuri joukko katfojia oli jo paikalla.

Hollantilainen hämmästyi nähtywän räätälin kummalliset warustukset. — Mitä tämä on? — kyhyi hän ihmetellen.

— Wähän ewäitä wau, — wastaui huolettomana räätäli. — Ofia on näet sellainen, että kun wiime kerralla ol:n uimamafkalla tuli niin nälkä, että wähällä olin jydöä formeni. Se ofikin wauan kolmen päiwän matka; — mutta kun tämä kesiänee wähintäinkin kolme wiikkoa, niin ei halitanne ottaa wäjä ewäitä mukaan.

Hämmästysijissään huudahti kilpailija: — Lempo hänen kanssaan kilpaan lähtekään, wauan en ainakaan minä.

„Mkera" kapteenin piti makfaa weto, räätäli-perämies joi 500 markkaa, ja oli kyllin tyhywäinän siihen jättäen merimiehen ammatille ikuiset hywästä.

— Nytpä minä joudunkin pulaan, — waikeroi räätäli-perämies weljelleen. — Uuttappas nyt minua jos woi!

— Ei hätää, — tuumi weli, — Painau tuohon alas, minä panen lautuja päälle

Kuntain kuulumisia.

Juuan

Wuokon kylässä, elokuun alussa.

Wuokon kylä sijaitsee Pielisjärwen päiwänpuoli-rannalla, selänteellä, joka on Pielisen ja Wuokon järwen välillä. Tämä on suuri kylä jossa on asukasuku yli tuhat henkeä, karjalais- ja sawolais-jukuun kuluwua, onpa ofifi wenäiläifäfin, jotka owat siirtyneet tänne noin 30 wuotta sitte kufajijista Wenäjin jydänmaista. Kymmenkunta wuotta takaperin oli heillä oma seurakuntansa, omat kirkkonsja ja pappinsja. Ne owat fangen hartaat uskofsaan ja ehkä uskonsja tähden owatkin sijoittautuneet erakfoelämää wietämäään yfinäifäpyteen, rakentaen Pielisjärwen rannalle ufeimpaan kohden ajumukfia. Nyillä oi omituinen maafila, johon he oliwau perustaneet luostarinja (kirkkonsja), jossa yhteen aikaan ajoi 30 munkkia. Wjan wieresjä ne owat häwion saawuttaneet, kuoleman kautta wähentynyt ja poksimuuttanut sinne mistä owat tulleetkin. Tilan omistaja kuoli. Lampuoti joi jutun kautta tilan ufelleen, — fillä tawalla nyt on heidän luostarinja häwinynt, heidän pyhä paikkansa on joutunut suomalaisten afuinasijaksi, jossa ennen aina suomalaisten käynnin perästjä piti pyhää sawua polttaa ja ruisfuttaa huoneisjin.

Siltä paikalta nämä pyhäet miehet owat menneet ett'e ole enää ajumassa tässä pyhäjä paifassa kuin yfi wanfa ukfo, joka ahkeraan ruoilee uskon weljien, sekä eläwien ja wainajien puolesta ja josta papillisesta toimestaan käypi hän joka kesi häkemassa toimeentulo-tarpeet Wenäjäältä.

Näitten wenäiläisten elinkeino on paraasta päästä ruoileminen, kalastus ja juurikaswien wiljelmys.

„Sawo-Karjala" on nyt tuttu wieras — eifä wieras wauan lempilapfi —, waikfa tämä enfi wuodeltaan oli tuntematon niin kuin lapfi ainakin. Mutta kun alotti toisen elinwuotensa yleijön palveluksefsja, niin tulla leimataksja kahesti wiiikofsa minuttin pyhäälleeni, sununtaina ja kesiwiiikkona, josta saan naapurilleni laittaa janoamaan uutisfana, joita fillä on joko surullisja tai iloifja. Itäwälläpä sitä kapiawau naapurittin, ja toiwowat, ett'e yhtään numeroa wain joutuihi hukkaan joutumaan. Tämä lehti on paifakuntaamme lewittänyt walon fäiteitä. Sanomain lukeminen on täällä olut talopajulla, fillä muina wuofina ei ole tullut kuin joku janoamalehti koko näin suureen kylään, wauan nyt tulee Sawo-Karjalaa 12 ja Sawoa 1, Kyläkirjastoa 3, Terweyden hoitolehti 1 ja lukufalu enfi wuonna arwatenkin lisäntynyt, jos wain ei ole tufemmat raha-ajat. Nyt ei olekaan ollut mitään ruufin töitä; se ainoa tulo-lähdde mikä karjantuoiteella rahaa on saatu.

Kaikki suomalaiset ja erittaintin weljesheimot! Lyökäämme käfi kätehen, että ofi yfi mieli, yfi kieli kofa Wäinön kansalla, yfi kannel kahajhattaiji pois eripuuaisiuden kansjasta ylhäisistä ja alhaisista, että yhtenä kansjana palvelojimmme ifänmaata ja innoffaasti astuijimme walon askeleita eteen päin yhtenä kansjana; että Wäinön kankaat kaswaisiwat yfimieliisyyden kufoistawia kasweja ja Suomen pojain wanha jalous ja urhoffajisuus wiele rinnoisfamme innoftuifi emmekä taakfepäin taantuihi. Antakaa kuulua, Sawon weifot, ystäwällijä janoimia wastaikin Sawosta. Sitäpä toiwoo Karjalan weifot ja sifkot.

Karjalan sifkoin ja weikkoin puolesta Pölkän Pekka.

— **Ulkomaalta.**

Turkin sotajijista warustujisista kirjoittaa „Militär-Wochenblatt": Joka wiikko saa Turkin armeija 1,000 Mansklerin mallitwäärtä 9,5 millimetrim läpimittalla. Tähän saakfa on jo 75,000 kiwääriä saapunut ja toisja odotetaan lisää. Prikaattiferwaali Shakir-pascha on matkustawa Oberndorfin Neckajoen warrelle, jossa Mauerin tehdas sijaitsee, uusia kiwäärejä tilaamaan. Kruppin tehdas on myöskin jo walmistanut 850 kenttäkanuunaa, jotka heinäkuussa 1885 oliwau tilatut. Myöskin tulee joku määrä jamaan aikaan tilattuja jykewiä rannikkotyfkejä Bosporin ja Danellenin suojelemista warden. Tylistön kenwaali, Sabit-pascha, Matrifekin ruutitehtaan treshöörin on matkustanut Essenin tyfkejä wastaanottamaan.

Bulgarian oloista

puhuvat eräs ulkomaan lehti 25 miljoonan suuruisten lainan sopimusten johdosta. Jos Bulgaria vapautumisen ja erittäin vuoden 1886 sydyn jälkeen, tuluaan kokaan omiin valtoihin, lainattakin on yli kaikkien toivojen täyttämä melkollisuuten ja itään ja toista kohtaan, eikä ainoastaan oikeudelliset sitoumukset janan tarkimmissa ymmärryksessä, vaan muutamissa siveydelmissä kohdissa, niin on siinä varma todistus ihmeteltävästä tajunnasta tuon pienen kansan varallisuista ja taloudellisista oloista. Mutta lainan sopimusten mahdollisuudessa on niin nuorella ja epävaikilla perusteilla olevalle valtiolle voinmalas todistus sen vakuudesta, kun wawawaisin ja epäluuloisin esine mikä aurinon alla on, nimittäin pääoma, uskaltaa bulgarialaisten avuksi. Täältä kannalta katsoen on lainan sopimus epäilemättä paljoo tärkeämpi, kuin Euroopan valtain jonkinlainen myönnytys. Bulgarian lainan sopimuksesta selviää ainakin niin paljon, että ne henkilöt, jotka eivät ole tottuneet heittäämään pääomiaan maaraan ja joilla on varoja ja keinoja luotettavasti hankkia tieto todellisesta tilasta, ovat saaneet sen vakuuden, ettei suurvaltojen sen itsenäiseksi tunnustamattomuus johdu vihollisesta mielialasta Bulgariaa kohtaan, vaan siihen on perusteena joku muu syy, kenties juuri Bulgarian etu, eikä missään tapauksessa vähintäänkin vahinkoa sen maan valtiollisesta tulevaisuudesta.

Sama lehti heittää filmäyksen ruhtinas Ferdinandin hallitukseen ja sanoo muun muassa: kenties ei milloinkaan ennen ole joku hallitus ryhtynyt toimeen vähemmän lupaavilla toiveilla. Suuri ja voimallinen valtakunta, joka ennen hallitsi itsevaltaisesti Balkanin niemellä ja jonka enimmäksi osaksi yleinen mielipide Euroopassa vielä yhä tunnusti herraksi ja riidan ratkaisijaksi niillä seuduilla, katsoi uutta ruhtinasta wallan anastajaksi, minkä woi erottaa piikkuformen liitunnolla, jos hän ei pian itsestään katoa. Ei yksikään hallitus ilmaantunut sen puollustajaksi. Melkein koko mannermaan sanomajulkisuus puoleihin katsoen halveksi prytystä, muutamat lausuivat erittäin sääliviä ajatuksia. Ainoastaan joku englantilainen ja unkarilainen lehti ilmaisi julkisesti myötuntoisuutensa uutta ruhtinasta kohtaan. Ruuten hänellä oli ainoastaan Bulgarian kansan usollisuus ja rohkea päättäväisyys tukenansa. Bulgarian olot ovat kuitenkin tähden viime vuoden kululla ohoittaneet toisellaisten kwan, kuutaudesta kuutauteen on tila Bulgariaa käynyt wawawammaksi, ja ruhtinas Ferdinand katsotaan nykyään wawawaksi persoonallisuudeksi.

Kuulutus.

Kesjarillisen Senaatin hyväksyttävä Metjän hoitoehdotuksen ehdotuksen, että tuluwano wuotena tässä läänissä olewista ruununneististä myyhdään kaikkiaan 54,515 puuta ja määrättyä, että puut ovat enimmäen mahawalle julkisilla huutokaupoilla, joiden aika on jätetty Lääninhallituksen määrättäväksi, allamainituissa paikoissa tarjottavat, nimittäin:
puut Jizalmen, Pulojärwen ja Halmjärwen hoitoalueista, Kuopion seurahuoneella ja puut muista hoitoalueista läänissä, Joensuu maja-taloissa, on Lääninhallitus määrännyt huutokaupan Joensuussa tapahtuwa huutotilaisuus ensi tullewan Elokuun 24 päivänä, kello kaksitoista (XII) päivällä ja huutokaupan Kuopiossa tiistaina jaman kuun 27 päivänä nimittäin kello kahdestoista (XII) päivällä, josta tätä ei ilmoiteta. Lähemmät tiedot ajasta ja wuotena täältä Suomen wirallisiin sanomalehtiin lähetetyssä kuulutuksessa N:o 1,253.

Kuopion läänintonttorissa Heinäk. 27 päivänä 1889.

Lääninhallituksen puolesta:
J. Brunou. **J. W. Castrén.**
m:th. m:th.
N:o 1,254.

Läänin herra Kuwerndörin antaman käskyn johdosta lehoitetaan ajanomaisia kaupungeissa ajuvia puunaineen omistajia ja lautoyhtiöiden ajanmiehiä pitämään huolta siitä että heidän tultien wuotensa käntämässä johtajat ja miehistö saavat tarpeellisen ja ankan huomautuksen tulkilauttojen y. m. tulkimisesä käyttää suurinta wawawaisuutta ette i laiwawuotensa wuotensa aietut merkit ja reimarit paltoiltaan pois siirretä tai niitä tykkönään häwitetä, jota paitsi huomautetaan ei ainoastaan ajanomaisia johtajia ja miehistöä että heidän tulee jokaisessa sellaisessa tapauksessa, jossa lautoyhtiöiden tulkimisesä reimarien paltoiltaan wuotensa wuotensa, siitä heti ajanomaiselle luotiin palveluslille ilmoittaa ja niille suoritetta kohtuullinen palkinto reimarien jälleen tuntuon ja paikalleen saattamisesä, wawawaisiin ajanomaisia kaupungein palveluslille wawawaisuudesta saattaa lainjättämään edeswastusten alaijeksi niitä joita hawaitaan rikkoneen näissä yhteyksissä tehtyjä laimääräyksiä wawawastaan. Kuopion Raatihuoneella Heinäk. 25 päivänä 1889.

Maistraatti.

Kaupungin waltuusmiehet kokoontuwan maanantaina tänän Elokuun 5 p. klo 6 illalla.

A. Herdman.

Sywan palkinnon antaa allekirjoittanut sille, joka woi ilmoittaa ken on ent. ruotsalaisen tyttökoulun puutarhasa katkaisut omenapuun. Samassa myös ilmoitan, että saa syyttää itseään seurauksista, joka mainittuun puutarhaan luvattomasti tunkeutuu.

Kust. Hillinen.

Mattatoveria Jyväskylään halutaan Elokuun 18 päivän tienoilla. Lähempiä tietoja tontilla N:o 74.

Myytävänä.

Zapetteja
ja
Reunuksia!
Suurin warasto!

Hak Löf'in
Rautakaupassa.

Ruuniskristina

Alkoholitonnella löyhty

aitinen marssio

J. Fr. Gubmanen,
m:th.

South Numero 120.

Kaikkalainen metästys Sul-
kulan pappilan alueella kiel-
letään täten sakon uhalla.

(2-2) **Benj. Ståhlberg.**

Wiitaffeita
hywästä teräffestä, Sawon mallia.

Heinähanakoja
warren kansja ja ilman.

Sewosharawan piitä
priima waluteräffestä.

Heinäharawia
raudasta.

Hak Löf'in
Rautakaupassa.

Kaikkia ammattini kuuluvia töitä otan
tehdäni, sekä myös walmistan
tollipaletoita y. m. miesten waaatteita,
kaikkia huottealla.

Käättäli Wille Turunen.

Kuostatamaraa y. m. myö
Käättäli Wille Turunen.
Suom.! Huuto wawastapäätä Wiina-kauppa.

Wapaana seisowia imu-
ja nosto- } pump-
Dfinkertaisesti wai- } puia.
kuttawia }

Miejeriastiiota ja maidonhuutetus-
asioita huoteasta hinnasta.

Woi- } wäriä.
Juusto- }

Juustonkäytettä.
Woihuolaa.
Woin käärepaperia.
Woiwaatetta.
Sätkiwaatetta.
Kaikkia kowin huoteasta hinnasta myy
John Carlsson,
Kuopiossa.

Huomaa!

Käärepaperia
myytävänä Savo-Karjalan kontto-
rissa.

Höyrylaivat

„Elias Lönnrot“

lähteet:
Kuopiosta—Lappeenrantaan joka Tiistai ja Lauvantai kello 9 aamulla.
Lappeenrannasta—Kuopioon joka Sunnuntai- ja Keskiwiiikko-iltai ei ennen 1/28.

„AINAMO“

lähteet:
Kuopiosta—Lappeenrantaan ja Wiipurii joka Perjantai kello 8 aamulla.
Wiipurista—Kuopioon joka Tiistai kello 7 aamulla.
Lappeenrannasta—Kuopioon joka Tiistai- iltai kello 1/28.

Molemmat laivat poikkeavat
Leppäwiroille, Taipaleen, Sawonlinna-
Puumalaan,
(„AINAMO“ sitä paitsi Tahkorannalle).

Lähempiä tietoja antaa kapteenit laivoilla
sekä herrat Carl Borenius Wiipurissa, A.
Söderberg Lappeenrannassa ja
Oskar Castrén
Kuopiossa.

Höyrylaiva

„ANSIO“,

Kapteeni G. A. Lindström.

kulkee säännöllisesti Kuopion—Lappeenrannan—Wiipurin välillä, poiketen
Leppäwiroilla, Taipaleella, Rantasal-
mella, Sawonlinnassa ja Puumalassa.

Kuopiosta Wiipuriin joka Torstai kl. 8 e. pp. Sawonlinnasta " " ei ennen kl. 8 j. pp.
Lappeenrannasta Wiipuriin joka Perjantai ei ennen kello 7 e. pp.
Wiipurista Kuopioon joka Maanantai kello 7 e. pp.
Lappeenrannasta Kuopioon joka Maanantai ei enn. kl. 1/28 j. pp. joka Tiistai ei ennen kello 7 e. pp.

Lähempiä tietoja antavat kapteeni laivalla, hra J. Hofman Wiipurissa ja Höyryvene-Osake-yhtiön konttoorilla Kuopiossa

Sawolainen & Kumpp.

**Höyry-
wenhe „Heiti“**

Kuopiosta Wiisiiän

joka päivä k:llo 3 j. pp. Sunnuntaina, Maanantaina, Tiistaina, Keskiwiikkona ja Torstaina **Pajuoskelle**, Berjantaina ja Lauvantaina **Kuuslahteen**, joista takaisin seuraawina aamuina k:llo 4, poiketen wälillä olewissa laitureissa, paitsi Rauhialassa Tiistaina ja Lauantaina tulo- ja menomattalla, tarpeen mukaan, Terwalahtesä Sunnuntaina ja keskiwiikkona tullen mennin.

Lähempiä tietoja antaa Kippari alufjella ja Kuopiossa

Sawolainen & C:o.

**Höyry-
wenhe „Raino“**

Kuopiosta Muuruwedelle

joka päivä k:llo 3 j. pp. ja sieltä takaisin seuraawana aamuina k:llo 3, käyden wälillä olewissa pyssäyspaikoissa, paitsi Melalahdesä Tiistaina ja Berjantaina, Rynänlahdesä Keskiwiikkona tulo- ja meno- matkalla sekä Lauantaina tulo- ja Sunnuntaina menomattalla.

Lähempiä tietoja antaa Kuopiossa

Sawolainen & C:o.

Pielavesi—Maaninka—Kuopio.

„TÄHTI“

kuljettaa matkustawaisia, rahtitawaroita sekä tarpeen waatiessa hinna aluksia edellämäinnettujen paikkain wälillä, lähtien
Tuowilanlahdesä joka päivä k:llo 5 aamulla, Kuopiosta joka päivä k:llo 3 päivällä.

Sekä tulo- että meno-matkoillansa käypi höyrywenhe wälillä olewissa pysäyspaikoissa, paitsi **Keheolla** ainoastaan lau-antaisn ja sunnuntaisn.

Lähempiä tietoja antaa hra W. Moldakoff Kuopiossa sekä allekirjoittanut Tuowilanlahdesä. — Pielavedellä Toukokuussa v. 1889.

Petter Lyttikäinen.

**Palo-, Henki- ja Tapaturma-
wakuutus-yhtiö**

Rossija

Pietarissa,

täydelleen maksettu pohjarahasto
4,000,000 hopearuplaa,
antaa wakuutuksia edullisilla ehdoilla kautta **Oscar Hannelius.**
Osoite: Kauppa-Yhtiö Kuopiossa.

Wakuutus-osakeyhtiö

SKANDIA

antaa

Palowakuutusja;
Henkiwakuutusja osuudella yhtiön woi-
toista wawastawista wakuutuksista, ilman ko-
rotettuja wuotimaksuja;
Henkiwakuutusja lyhyeksi ajaksi;
Glintorlo- ja Pääoma-wakuutusja. Lähempiä tietoja antawat
Joh. Raninen. Georg Joh. Rislander.
Kuopiossa.

Palo- ja henkiwakuutus-yhtiö

SVEA

Östeborgissa,

perustettu kuninkaallisen päätöksen kautta
Toukok. 18 p:nä 1866.

Pohjarahasto R. Markkaa 10,000,000
Reservi " " 750,000
antaa **Hengen-, pää-oman-, jälkeen-elon-**
koron-, warustus- ja palowakuutusja
fiinteitä ja irtainta omaisuutta tawara-
warastoja, waprilloja y. m. warten, hy-
wällä ehdolla ja helppoa maksua wawastaan
John Carlsson.

Palowakuutus-yhtiö

FENIX

Stockholmissa

antaa kaikenlaatuisia palowakuutuksia
allekirjoittaneen kautta.
Birger Hallman.

lisalmella kautta:
Gideon Åberg.

Päiwälista.

Kirkkoherran kanslia aukei arkipäiwänä k:llo 9—11.
Maistraatin kanslia aukei arkipäiwänä k:llo 12—1.
Rahatoimikamarin aukei joka arkipäiwä k:llo 1—2 j. pp.
Rahatoimikamarin kotous keskiwiikkona kl. 6 j. pp.
Säästöpankki aukei tiistaina ja lauantaina k:llo 6—7 j. pp.
Postiasäästöpankki aukei joka päivä samoina tur-
tina kuin postikonttori muutoinkin. Katso alem-
pana.
Suomen pankin konttori aukei arkipäiwänä k:llo 10—2.
Diskonttomitea kokoontuu k:llo 11 päim.
Yhdyspankin konttori aukei arkipäiwänä k:llo 1/211 —1 päim.
Pohjoismaiden osakepankin konttori aukei arkipäiwä-
nä k:llo 10—12 päiwillä.
Hypoteekkiyhdistyksen konttori aukei joka arki-
tiistai ja lauantai k:llo 1/210—1/211 e. pp.
Säästöpankin konttori aukei joka päivä k:llo 8 e. pp.
Wiskandin konttori aukei joka päivä k:llo 9—10 e. pp.
Kaupungin wouidin konttori aukei joka päivä kello 8—9:ään a. p.
Kansan kirjasto sunnuntaina k:llo 6—7 j. pp.
Kansan kufjali aukei sunnuntaina k:llo 4—8 j. pp.

Kuopion postikonttori pidetään aukei:
Sunn. ja juhlapäim. kl. 8—11 e. pp.
Maanantaina " 9—2 j. pp. 4—5 j. pp.
Tiistaina " 9—12 e. pp. 5—8 j. pp.
Keskiwiikkona " 9—2 j. pp. 4—5 j. pp.
Torstaina " 9—12 e. pp. 3—6 j. pp.
Berjantaina " 9—2 j. pp. 4—5 j. pp.
Lauantaina " 9—2 j. pp. 7—8 j. pp.

Kirjelaatitot kaupungilla tyhjennetään:
Maanantaina kl. 2 j. pp.
Tiistaina " 8 j. pp.
Keskiwiikkona " 2 j. pp.
Torstaina " 8 i. pp.
Lauantaina " 1/24 ja 8 j. pp.

Laatitot postikonttorin seinällä tyhjennetään
wähää ennen jokaisen postin lähtöä.
Sitä paitsi tyhjennetään kaupungilla olewat
kirjelaatitot purjehdusajalla klo 6 joka aamu ja
postikonttorin seinällä olewa puoli tuntia ennen
laiman lähtöä.

Postien tulo:
Tiistaina k:llo 12 1/4 e. pp. Maaningan kautta
Jizalmeesta, Rajaaniesta, Dulusta y. m. sekä
Laukaan kautta Helsingistä, Jyväskylästä y. m.
" k:llo 11 1/2 j. pp. Joroisten kautta rauta-
tietä, Pietarista, Wiipurista, Helsingistä y. m.
Keskiwiikkona k:llo 11 1/2 j. pp. Joensuuista ja
Nurmefjestä Kuusjärwen ja Tuusniemen kautta
Torstaina k:llo 6 j. pp. Jyväskylästä kautta rauta-
tietä, Pietarista, Wiipurista, Helsingistä y. m.
Berjantaina k:llo 9 e. pp. Wiisän kautta Jizal-
meesta, Rajaaniesta, Dulusta y. m.
Lauantaina k:llo 9 e. pp. Karttulan kautta Piel-
wedeltä, Pihljärweltä, Saapawedeltä y. m.
" k:llo 5 1/4 j. pp. Joroisten kautta rauta-
tietä, Pietarista, Wiipurista, Helsingistä y. m.
" k:llo 10 j. pp. Joensuuista ja Nurmefjestä
Kuusjärwen ja Tuusniemen kautta.

Postien lähti:
Maanantaina k:llo 3 j. pp. Joroisten kautta
rautatiele, Pietariin, Wiipuriin, Helsingiin
sekä Sawonlinnaan.
" 3 j. pp. Joensuuin ja Nurmefseen Kaa-
win ja Polwijärwen kautta.
Keskiwiikkona k:llo 4 e. pp. Maaningan kautta
Jizalmeen, Rajaaniin, Dulun y. m.
" k:llo 2 e. pp. Karttulan kautta Pielawedelle
Pihljärwelle, Saapawedelle y. m.
" k:llo 3 j. pp. Laukaan kautta Jyväskylään,
Helsingiin y. m. etelään.
Torstaina k:llo 10 j. pp. Joroisten kautta rauta-
tiele, Pietariin, Wiipuriin, Helsingiin y. m.
Berjantaina k:llo 1 e. pp. Joensuuin ja Nur-
mefseen Kaawin ja Polwijärwen kautta.
Lauvantaina k:llo 12 j. pp. Jyväskylästä kautta
rautatiele, Hämeenlinnaan, Helsingiin y. m.
" k:llo 5 j. pp. Wiisän kautta Jizalmeen, Ka-
jaaniin, Dulun y. m.

huom! Maanantaina ja Keskiwiikkona kl. 3 j. pp. menewiin postiin owat sijäntäijoiitot ja wakuutetut postilähettykset sekä wapaakirjat ynnä tamarapaketit sijäntäijettämät ennen kl. 1 päiwällä.

Suomen pankin kurssit.

Suomen Bankki 3 p. Elof. 1889.

Myyntikurssi.	Ostokurssi.
Amf. p:ää	Amf. p:ää
Pietari l. a.	261: — 256: —
Lontoo l. a.	25: 30 —
90 pp.	25: 15 25: 08
Parisi l. a.	100: 20 —
90 pp.	99: 50 98: 60
Hampuri l. a.	124: 10 —
90 pp.	123: 20 122: 60
Sybecki l. a.	124: 10 —
90 pp.	123: 20 122: 60
Berlini l. a.	124: 10 —
90 p.	— 122: 60
Amsterdam l. a.	208: 50 —
90 pp.	208: — 206: 40
Frankfurt & M. l. a.	124: 10 —
90 p.	— 122: 60
Stockholm l. a.	139: 30 138: 60
Röpenhamina l. a.	139: 30 138: 50
Kristiania l. a.	139: 30 138: 50
Antwerpen l. a.	99: 90 —
90 p.	99: 20 98: 40

Kuulutuksia.

Sen ohessa kun täten tiedää annetaan, että n. f. piispantori on wastaiselä jätetty lasten leikkikentänä käytettäväksi, jaa Maistraatti huomauttaa että kulkemisen torin nurmikolla on muille kuin lapsille ja heidän hoitajille, yhä entisellä uhkafakolla kielletty. Kuopion Raatihuoneella Heinäk. 15 p. 1889.

Maistraatti.

Maanantaina ensi elok. 6 p:nä kello 6 j. p. pidetään Siikalahdella julkinen huutokaupa, jossa enimmäen mahawalle myyhdään siellä olewa tiili-wuuni ja wanhaja jauna. Lähemmät määrähkset annetaan huutokaupassa. Kuopiossa 31 p. Heinäk. 1889.

Rahatoimikamarin puolesta.
G. Öppärinen.